

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 193 (XXXVII) — Nr. 496

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 28 mai 2025

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 527 din 22 octombrie 2024 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 30 alin. (6) și ale art. 48 alin. (1) pct. 9 din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, ale art. 4 alin. (1) și ale art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, ale art. 1 alin. (5) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, precum și a Deciziei nr. 15 din 17 februarie 2020, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept	2–5	500. — Hotărâre privind actualizarea anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, precum și pentru trecerea unor construcții aflate în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Unitatea Militară 0260 București din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia, în vederea scoaterii din funcțiune și casării.....	9–10
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
499. — Hotărâre privind actualizarea valorilor de inventar ale unor bunuri imobile cuprinse în anexa nr. 12 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, aflate în domeniul public al statului și în administrarea Administrației Naționale „Apele Române”, prin Administrația Bazinală de Apă Argeș-Vedea, instituție publică aflată în coordonarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, ca urmare a reevaluării	6–8	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		2.858. — Ordin al ministrului culturii pentru re acreditarea Muzeului Militar Național „Regele Ferdinand I”, cu sediul în municipiul București	10
		2.859. — Ordin al ministrului culturii pentru re acreditarea colecției publice Centrul Expozițional Documentar al Universității de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu”, cu sediul în municipiul București	11
		2.860. — Ordin al ministrului culturii pentru re acreditarea Muzeului Național de Istorie a Transilvaniei, cu sediul în municipiul Cluj-Napoca	11
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE			
		Decizia nr. 98 din 31 martie 2025 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	12–15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 527

din 22 octombrie 2024

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 30 alin. (6) și ale art. 48 alin. (1) pct. 9 din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, ale art. 4 alin. (1) și ale art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, ale art. 1 alin. (5) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, precum și a Deciziei nr. 15 din 17 februarie 2020, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Patricia-Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantei Ministerului Public, procuror
Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 30 alin. (6) și ale art. 48 alin. (1) pct. 9 din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, ale art. 4 alin. (1) și ale art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, ale art. 1 alin. (5) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, precum și a Deciziei nr. 15 din 17 februarie 2020, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept. Excepția a fost ridicată de Ștefan Chiru în Dosarul nr. 13.555/3/2020 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.046D/2020.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantei Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă. În acest sens, arată că susținerile autorului excepției vizează modul de interpretare de către casa de pensii a dispozițiilor de lege criticate. Cât privește Decizia nr. 15 din 17 februarie 2020, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, arată că aceasta nu poate face obiectul controlului exercitat de instanța de contencios constituțional.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 9 octombrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 13.555/3/2020, Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 30 alin. (6) și ale art. 48 alin. (1) pct. 9 din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, ale art. 4 alin. (1) și ale art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, ale art. 1 alin. (5) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, precum și a Deciziei nr. 15 din 17 februarie 2020, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept. Excepția a fost ridicată de Ștefan Chiru într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri privind recalcularea pensiei.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia începe prin invocarea celor reținute de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 707 din 29 noiembrie 2016, paragraful 32, cu privire la împrejurările în care intervine aplicabilitatea salariului minim pe țară. Arată că, în situația sa, casa de pensii nu a prezentat nicio dovadă că fostul angajator ar fi stabilit și achitat polițiștilor activi salariul de funcție, fără sporuri și adaosuri (sume compensatorii tranzitorii) incluse în salariul de funcție, cel puțin egal cu 1.450 lei, începând cu data de 1 februarie 2017. De asemenea, casa de pensii nu a făcut nici dovada materială că ar fi comunicat polițiștilor activi, începând cu data de 1 februarie 2017, acte de stabilire a salariului de funcție cel puțin la nivelul de 1.450 lei.

6. Privitor la lipsa unei baze legale pentru a se reține că sumele compensatorii tranzitorii incluse în salariul de funcție al polițiștilor activi au devenit parte a cuantumului salariului de funcție și drept fundamental, protejat de art. 41 din Constituție în componenta privind salariul minim garantat, autorul excepției arată că art. 1 alin. (5) din Legea nr. 285/2010 a interzis explicit ca mutarea sumelor compensatorii tranzitorii din salariul funcției

de bază în salariul de funcție să fie considerată creștere salarială, deci creștere a salariului de funcție. Niciuna dintre normele tranzitorii ulterioare nu confirmă teoria că sumele compensatorii tranzitorii ar fi devenit parte a cuantumului salariului de funcție. Mai mult, în condițiile în care existau aceste sume compensatorii tranzitorii, legile-cadru de salarizare nr. 284/2010 și nr. 153/2017 le-au ignorat la reglementarea salariului de funcție, prezentându-l ca un element simplu, calculat cu înmulțirea unui coeficient de funcție cu o valoare de referință.

7. Interdicția prevăzută de art. 5 din Legea nr. 285/2010 ca sumele tranzitorii să fie considerate creștere a salariului de funcție este conformă de altfel și cu principiile enunțate în deciziile Curții Constituționale nr. 108 din 14 februarie 2006, nr. 693 din 17 octombrie 2006, și nr. 667 din 9 noiembrie 2016 care au distins între salariul de bază ca drept fundamental și drepturile secundare salariului de funcție (sporurile sau alte suplimente).

8. Prin absurd, dacă aceste sporuri și sume compensatorii s-ar fi contopit cu salariul de funcție, devenind parte a acestuia, ele ar fi condus, firesc, atât la creșterea salariului de funcție ca element distinct și principal al salariului lunar, cât și la creșterea tuturor sporurilor și suplimentelor care se calculează procentual din valoarea salariului de funcție, rezultat care ar fi încălcat scopul avut în vedere de legiuitor, de menținere a veniturilor din luna decembrie 2009, nu de creștere a acestora.

9. Totodată, dacă sporurile și sumele compensatorii incluse în salariul de bază/de funcție s-ar fi contopit cu salariul de bază/salariul de funcție, ar fi dispărut orice posibilitate ulterioară de monitorizare și evidențiere tehnico-contabilă a acestora de către structurile de gestiune a resurselor umane și financiare ale Ministerului Afacerilor Interne.

10. Teza greșită potrivit căreia drepturile secundare reprezentând sumele compensatorii tranzitorii ar fi devenit la un moment dat parte a cuantumului salariului de bază/de funcție și drept fundamental a fost reținută și de Înalta Curte de Casație și Justiție în Decizia nr. 21 din 21 noiembrie 2016, dar această decizie a fost desființată prin Decizia Curții Constituționale nr. 51 din 4 februarie 2020. Interpretarea Curții Constituționale în privința sporului de doctorat orientează și interpretarea ce trebuie dată tuturor fostelor sporuri/sume compensatorii din salariul de funcție al polițiștilor.

11. Autorul excepției mai precizează că teoria casei de pensii potrivit căreia sumele compensatorii nu puteau fi eliminate din salariul de funcție nu are nicio legătură cu cadrul procesual, astfel cum a fost fixat prin pretențiile sale. Ceea ce a arătat autorul excepției este doar faptul că, după 1 februarie 2017, sporurile/sume tranzitorii nu mai puteau fi adăugate la salariul de funcție.

12. Autorul excepției susține și că sumele compensatorii din salariul de funcție au devenit pentru casa de pensii un instrument folosit fie în scopul ilicit de a eluda creșterea cheltuielilor cu polițiștii activi, fie în scopul de a eluda stabilirea corectă a dreptului la pensie. Casa de pensii a creat un nou element salarial, „sume compensatorii”, care să acopere diferența până la 1.450 de lei, fapt ce este neconstituțional și nelegal.

13. De asemenea, autorul excepției consideră că hotărârile judecătorești nefavorabile privind calculul pensiilor s-au dat cu încălcarea celor reținute de Curtea Constituțională prin deciziile nr. 108 din 14 februarie 2006, nr. 693 din 17 octombrie 2006, nr. 667 din 9 noiembrie 2016, nr. 707 din 29 noiembrie 2016 și nr. 51 din 4 februarie 2020.

14. Pentru argumentele mai sus arătate, autorul excepției consideră că dispozițiile de lege criticate, precum și Decizia nr. 15 din 17 februarie 2020, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept contravin prevederilor art. 1 alin. (4), ale art. 61 alin. (1), ale art. 108 și 115, ale art. 142 alin. (1) și ale art. 147 alin. (4) din Constituție.

15. Autorul excepției mai arată că există o divergență între interpretarea dată prin Decizia nr. 15 din 17 februarie 2020 de către Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, precum și de către instanțele de judecată a dispozițiilor de lege supuse controlului de constituționalitate și interpretarea pe care instanța de contencios constituțional a dat-o aceluiași text de lege în jurisprudența sa. Prin interpretarea dată, instanța supremă și celelalte instanțe de judecată nu doar că au procedat la o modificare a opțiunii legiuitorului, dar s-au substituit și instanței de contencios constituțional, cu încălcarea prevederilor art. 142 alin. (1) din Constituție, care consacră rolul Curții Constituționale de garant suprem al Constituției.

16. Reclamantul a arătat că, deși Hotărârea Guvernului nr. 1/2017 pentru stabilirea salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată a stipulat în mod clar și concis că salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată de 1.450 lei nu conține sporuri și alte adaosuri, instanța supremă și pârâta au motivat că în salariul de funcție al autorului excepției au fost introduse și alte sporuri și adaosuri. Contrar celor dispuse de Guvernul României, atât instanța supremă, cât și instanțele judecătorești au decis că la stabilirea salariului minim brut pe țară garantat în plată în cazul polițiștilor/militarilor se iau în calcul la salariul de funcție și sporurile și adaosurile salariale, multe dintre acestea nemaiavăd o consacrare legislativă, cu toate că Guvernul a hotărât că astfel de sporuri și adaosuri salariale nu sunt luate în calcul la stabilirea salariului minim brut pe țară garantat în plată.

17. **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale** arată că Decizia nr. 15 din 17 februarie 2020, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, respectă limitele competențelor instanței supreme, iar dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, problema pusă în discuție ținând de interpretarea acestora.

18. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

19. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, întrucât simpla enumerare a prevederilor constituționale pretins a fi încălcate nu echivalează cu motivarea excepției.

20. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

21. Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

22. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 30 alin. (6) și ale art. 48 alin. (1) pct. 9 din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 762 din 9 noiembrie 2009, ale art. 4 alin. (1) și ale art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 62 din 27 ianuarie 2010, ale art. 1 alin. (5) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 878 din 28 decembrie 2010, precum și Decizia nr. 15 din 17 februarie 2020, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 512 din 16 iunie 2020.

23. Curtea observă că dispozițiile de lege criticate nu mai sunt în vigoare. Astfel, Legea-cadru nr. 330/2009 și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 au fost abrogate prin art. 39 lit. w) și x) din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 877 din 28 decembrie 2010, iar Legea nr. 285/2010 a fost abrogată prin art. 44 pct. 30 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017, cu modificările și completările ulterioare. Având în vedere însă cele reținute prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, potrivit căroră „sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare”, precum și obiectul cauzei în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate, Curtea urmează să analizeze excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor de lege cu care a fost sesizată, care au următorul conținut:

— Art. 30 alin. (6) din Legea-cadru nr. 330/2009: *„Pentru persoanele ale căror sporuri cu caracter permanent acordate în luna decembrie 2009 nu se mai regăsesc în anexele la prezenta lege și nu au fost incluse în salariile de bază, în*

soldele funcțiilor de bază sau, după caz, în indemnizațiile lunare de încadrare, sumele corespunzătoare acestor sporuri vor fi avute în vedere în legile anuale de salarizare, până la acoperirea integrală a acestora.”;

— Art. 48 alin. (1) pct. 9 din Legea-cadru nr. 330/2009: *„La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă: (...) 9. Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 65 din 2 februarie 2003, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 353/2003, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția art. 1, 25, 29 alin. (2) și (3), art. 37, 38, 52, 55-58, pct. 1 al notei la anexa nr. 1, pct. 3 al anexei nr. 4, pct. 2 și 3 ale anexei nr. 5.”;*

— Art. 4 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010: *„(1) Începând cu luna ianuarie 2010, întregul personal din sectorul bugetar încadrat în autoritățile și instituțiile publice prevăzute la art. 2 alin. (1) și (3) din Legea-cadru nr. 330/2009 va fi reîncadrat corespunzător tranșelor de vechime în muncă și pe funcțiile corespunzătoare categoriei, gradului și treptei profesionale avute la 31 decembrie 2009.”;*

— Art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010: *„În cazul în care drepturile salariale determinate în conformitate cu Legea-cadru nr. 330/2009 și cu prezenta ordonanță de urgență sunt mai mici decât cele stabilite prin legi sau hotărâri ale Guvernului pentru funcția respectivă pentru luna decembrie 2009 se acordă o sumă compensatorie cu caracter tranzitoriu care să acopere diferența, în măsura în care persoana își desfășoară activitatea în aceleași condiții. Această sumă se include în salariul de bază, solda/salariul funcției de bază sau indemnizația lunară de încadrare, după caz, dar nu este luată în calcul la determinarea altor drepturi de natură salarială care se stabilesc în funcție de acestea.”;*

— Art. 1 alin. (5) din Legea nr. 285/2010: *„În salariul de bază, indemnizația lunară de încadrare, respectiv în solda funcției de bază/salariul funcției de bază aferente lunii octombrie 2010 sunt cuprinse sporurile, indemnizațiile, care potrivit Legii-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare, făceau parte din salariul de bază, din indemnizația de încadrare brută lunară, respectiv din solda/salariul funcției de bază, precum și sumele compensatorii cu caracter tranzitoriu, acordate potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, cu modificările ulterioare. Sporurile stabilite prin legi sau hotărâri ale Guvernului necuprinse în Legea-cadru nr. 330/2009, cu modificările ulterioare, și care au fost acordate în anul 2010 ca sume compensatorii cu caracter tranzitoriu sau, după caz, ca sporuri la data reîncadrării se introduc în salariul de bază, în indemnizația de încadrare brută lunară, respectiv în solda/salariul de funcție, fără ca prin acordarea lor să conducă la creșteri salariale, altele decât cele prevăzute de prezenta lege.”*

24. Autorul excepției susține că dispozițiile de lege criticate, precum și Decizia nr. 15 din 17 februarie 2020, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea

unor chestiuni de drept sunt contrare prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (4) privind separația puterilor în stat, ale art. 61 alin. (1) privind rolul Parlamentului, ale art. 108 privind actele Guvernului, ale art. 115 referitor la delegarea legislativă, ale art. 142 alin. (1) privind structura Curții Constituționale și ale art. 147 alin. (4) privind deciziile Curții Constituționale.

25. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorul acesteia formulează o serie de critici privind dispozițiile art. 30 alin. (6), ale art. 48 alin. (1) pct. 9 din Legea-cadru nr. 330/2009, ale art. 4 alin. (1) și ale art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 și ale art. 1 alin. (5) din Legea nr. 285/2010. În esență, aceste critici privesc nerespectarea de către casa de pensii și unele instanțe de judecată a legislației în materie și a jurisprudenței Curții Constituționale.

26. Curtea apreciază că aspectele invocate de autorul excepției nu constituie veritabile critici de neconstituționalitate, ci pun în discuție modul de interpretare și aplicare a legii de către casa de pensii, care revin controlului exclusiv al instanțelor de judecată și excedează Curții Constituționale. Prin urmare, Curtea apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor de lege mai sus arătate este inadmisibilă.

27. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a Deciziei nr. 15 din 17 februarie 2020, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, Curtea constată că autorul excepției nu critică constituționalitatea unor dispoziții legale în interpretarea dată de

instanța supremă, ci însăși decizia. În jurisprudența sa, a statuat de principiu că o decizie pronunțată într-un recurs în interesul legii nu poate constitui *eo ipso* obiect al excepției de neconstituționalitate, fiind, din această perspectivă, inadmisibilă, deoarece instanța de contencios constituțional, în acord cu prevederile art. 146 din Legea fundamentală, nu are competența să cenzureze constituționalitatea hotărârilor judecătorești, indiferent că sunt pronunțate în dezlegarea unor pricini de drept comun ori în vederea interpretării și aplicării unitare a legii (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 409 din 4 noiembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 848 din 27 noiembrie 2003). Curtea apreciază că, *mutatis mutandi*, aceste considerente sunt aplicabile și în prezenta cauză.

28. De altfel, Curtea observă că, prin Decizia nr. 15 din 17 februarie 2020, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept s-a pronunțat cu privire la aplicarea prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 1/2017 pentru stabilirea salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată, Hotărârii Guvernului nr. 846/2017 pentru stabilirea salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată și a Hotărârii Guvernului nr. 937/2018 pentru stabilirea salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată, în situația polițiștilor, dispoziții care, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, nu ar fi putut constitui obiect al controlului de constituționalitate, întrucât nu sunt dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță a Guvernului.

29. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 30 alin. (6) și ale art. 48 alin. (1) pct. 9 din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, ale art. 4 alin. (1) și ale art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, ale art. 1 alin. (5) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, precum și a Deciziei nr. 15 din 17 februarie 2020, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, excepție ridicată de Ștefan Chiru în Dosarul nr. 13.555/3/2020 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 22 octombrie 2024.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Patricia-Marilena Ionea

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI
GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
privind actualizarea valorilor de inventar ale unor bunuri imobile cuprinse în anexa nr. 12 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, aflate în domeniul public al statului și în administrarea Administrației Naționale „Apele Române”, prin Administrația Bazinală de Apă Argeș-Vedea, instituție publică aflată în coordonarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, ca urmare a reevaluării

Având în vedere prevederile art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 2 alin. (1) lit. e) din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.176/2024 privind aprobarea Normelor tehnice pentru întocmirea și actualizarea inventarului bunurilor din domeniul public al statului și ale inventarului bunurilor imobile din domeniul privat al statului, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 288 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă actualizarea valorilor de inventar ale unor bunuri imobile cuprinse în anexa nr. 12 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare, aflate în domeniul public al statului și în administrarea Administrației Naționale „Apele Române”, prin Administrația Bazinală de Apă Argeș-Vedea,

instituție publică aflată în coordonarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, ca urmare a reevaluării, potrivit anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor, împreună cu Ministerul Finanțelor, va opera modificarea corespunzătoare a anexei nr. 12 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU INTERIMAR
MARIAN-CĂTĂLIN PREDOIU

Contrasemnează:
Viceprim-ministru, ministrul finanțelor,
Tánczos Barna
Ministrul mediului, apelor și pădurilor,
Mircea Fechet

București, 22 mai 2025.
Nr. 499.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE
ale bunurilor imobile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Administrației Naționale „Apele Române”, prin Administrația Bazinală de Apă Argeș-Vedea, instituție publică aflată în coordonarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, la care se actualizează valoarea de inventar ca urmare a reevaluării

1. Ordonator principal de credite (ministere sau autorități ale administrației publice centrale)					16335444	Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor
2. Ordonator secundar de credite					24326056	Administrația Națională „Apele Române”
3. Ordonator terțiar de credite					24427093	Administrația Bazinală de Apă Argeș-Vedea
Nr. crt.	Nr. MF	Codul de clasificare	Denumirea	Descrierea tehnică	Valoarea de inventar (lei)	Data la care bunul este înregistrat cu valoarea de inventar în evidența financiar-contabilă
1	63761	8.03.01	BH Ialomița + afluenți — aferent DAAV	Lungime cursuri — 41 km, suprafață lucii de apă = 3,6 kmp	5.347.055	31.12.2023
2	63762	8.03.01	BH Mostiștea — aferent DAAV	Lungime = 32 km, supr. = 1,3 kmp	1.930.882	31.12.2023

Nr. crt.	Nr. MF	Codul de clasificare	Denumirea	Descrierea tehnică	Valoarea de inventar (lei)	Data la care bunul este înregistrat cu valoarea de inventar în evidența financiar-contabilă
3	64087	8.17.03	Baraj mobil Bilciurești și canton Bilciurești, râul Ialomița	Suprafață expropriată = mp; suprafață la nivelul coronamentului = mp; CF = 70211, UAT Cojasca, St-canton = 4.896 mp, Q = 8 mc/s, 2 stavile cilindrice, canton P + 1, cărămidă, sup. = 70 mp, sd = 146 mp, Lderiv = 9,6 km, Stot = 0,48 ha	42.402.123	31.12.2023
4	64088	8.17.03	Acumularea Buftea	S = 188 ha, Vt = 9,5 mil. mc, Vat = 1,94 mil. mc	1.636.713	31.12.2023
5	64089	8.17.02	Acumularea Buciumeni	Suprafață la NNR = v = 0,8 mil. mc, S = 40 ha mc, suprafață la nivelul coronamentului = mc, suprafață expropriată = mp; CF =	10.928.035	31.12.2023
6	64090	8.17.03	Acumularea Plumbuita	Vt = 1,5 mil. mc, Vat = 0,4 mil. mc, S = 55 ha	1.298.063	31.12.2023
7	64091	8.17.03	Acumularea Fundeni	S = 88 ha, Vt = 2,0 mil. mc, Vat = 0,6 mil. mc	1.521.189	31.12.2023
8	64092	8.17.03	Acumularea Chitila	V = 0,7 mil. mc, Vat = 0,3 mil. mc, S = 35 ha	874.004	31.12.2023
9	64094	8.17.03	Acumularea Snagov	Suprafață expropriată = V = 22,6 mil. mc, S = 592 ha, Vat = 5,0 mil. mc mp, suprafață la nivelul coronamentului = mp, CF =	8.794.811	31.12.2023
10	64096	8.17.02	Acumularea Căldărușani, inclusiv două poduri — Valea Cociovaliștea și Vlăsia	V = 21 mil. mc, S = 290 ha, Vat = 8,0 mil. mc. Lpod1 = 41 m, Lpod2 = 21 m	4.319.912	31.12.2023
11	64100	8.17.02	Acumularea Tunari 2 râul Pasărea	Vtot = 0,38 mil. mc, Vat = 0,01 mil. mc, S = 28,3 ha	203.350	31.12.2023
12	64108	8.17.03	Acumularea Lacul Morii	S_totală = 2.615.020 mp, S_teren = 2.566.476 mp, Sconstr_C1-stavilar = 1.135 mp, Sconstr_C3-baraj_frontal = 7.402 mp, Sconstr_C4-baraj_contur = 74.206 mp, Sconstr_C5-bazin_colectare = 31 mp, CF nr. 208171 UAT București sector 6, S_teren = 8.839 mp, CF nr. 242221 UAT București sector 6, S_teren = 39.705 mp, CF nr. 242225 UAT București sector 6, Vtot = 12,01 mil. mc, Vat = 3,7 mil. mc, baraj descărcător 3 stavile	64.928.999	31.12.2023
13	64315	8.03.12	Noduri hidrotehnice pe râul Dâmbovița regularizat	Suprafață = 8 buc. noduri hidrotehnice (2 buc. NH cu o deschidere, 6 buc. NH cu 3 deschideri) mp, dimensiuni = scop = CF =	11.937.109	31.12.2023
14	64316	8.03.10	Tânganu, Popești, Sere, Glina	Lungime = ml, tip = suprafață = mp, CF = 21349, UAT Fundeni, St = 81.121 mp, Sconstr_C1 = 7.930 mp, Sconstr_C2 = 7.748 mp, Sconstr_C3 = 4.242 mp, Sconstr_C4 = 1.033 mp, Sconstr_C5 = 724 mp, Sconstr_C6 = 821 mp, Sconstr_C7 = 649 mp, Sconstr_C8 = 9.720 mp, Sconstr_C9 = 3.954 mp, Sconstr_C10 = 6.801 mp, Sconstr_C11 = 5.378 mp, Qmax = 230 mc/s, 3 deschideri + ecluză, 2 noduri cu 3 deschideri, NH Tânganu	57.142.817	31.12.2023
15	64335	8.16.07	Dig și consolidare râul Dâmbovița	Lungime diguri = 25 km, h = 1,5 m, b = 3 m	8.379.852	31.12.2023
16	64610	8.03.09	Regularizări DA Argeș-Vedea	Lungime curs de apă regularizat = 64,480 km	39.995.309	31.12.2023
17	64996	8.03.09	Amenajări acumularea Mogoșoaia + descărcător suplimentar	Lucrări dragaje, Qdesc = 15 mc/s, 1 stavilă	248.839	31.12.2023
18	65003	8.28.01	Canton Snagov și drum de acces canton	Suprafață teren = 9.517 mp, suprafață construită = C1-canton = 123 mp, C2 = 75 mp, C3 = 66 mp, C4 = 69 mp, C5 = 103 mp, C6 = 43 mp, suprafață desfășurată = C1-canton = 246 mp, C2 = 75 mp, C3 = 66 mp, C4 = 69 mp, C5 = 103 mp, C6 = 43 mp, tip clădire = P + 1, CF = 50991, UAT Gruiu, suprafață utilă = mp	164.851	31.12.2023

Nr. crt.	Nr. MF	Codul de clasificare	Denumirea	Descrierea tehnică	Valoarea de inventar (lei)	Data la care bunul este înregistrat cu valoarea de inventar în evidența financiar-contabilă
19	65004	8.28.01	Canton Căldărușani și drum de acces, canton tehnologic	Suprafață teren = 1.326 mp; suprafață construită = C1 = 101 mp, C2 = 71 mp, C3 = 8 mp, C4 = 1 mp, C5 = 3 mp, C6 = 2 mp, suprafață desfășurată = C1 = 202 mp, C2 = 71 mp, C3 = 8 mp, C4 = 1 mp, C5 = 3 mp, C6 = 2 mp, tip clădire = P + 1, CF = 50248, UAT Grădiștea, suprafață utilă = mp	162.937	31.12.2023
20	65005	8.28.01	Canton Buftea	Suprafață teren = 4.847 mp, suprafață construită = C1-canton = 156 mp, C2-fosă_septică = 13 mp, suprafață desfășurată = C1-canton = 156 mp, C2-fosă_septică = 13 mp, tip clădire = P; CF = 59592 UAT Buftea, suprafață utilă = mp	177.807	31.12.2023
21	65025	8.28.01	Canton Tânganu și drum tehnologic	Suprafață teren = 1.380 mp, suprafață construită = C1-canton = 111 mp, suprafață desfășurată = C1-canton = 333 mp, tip clădire = P + 2, CF = 21353, UAT Fundeni; suprafață utilă = mp	1.595.785	31.12.2023
22	102136	8.03.02	Insula Plumbuita	S = 1,94 ha	28.815	31.12.2023
23	102141	8.03.02	Insula lac Fundeni	Supr. = 3,16 ha	46.935	31.12.2023
24	106182	8.03.01	BH Ialomița și afluenți I-VI	l = 177 km, supr. = 153 kmp	227.249.843	31.12.2023
25	106223	8.03.01	BH Argeș și afluenți I-VI	l = 1.086 km, s = 44 kmp	33.969.416	31.12.2023
26	106228	8.03.01	BH Argeș și afluenți I-VI	L = 232,1 km, s = 20,2 kmp	22.650.730	31.12.2023
27	106230	8.03.01	BH Argeș cu afluenți I-VI	l = 29,35 km, s = 5,9 kmp	8.763.229	31.12.2023
28	106232	8.03.01	BH Argeș cu afluenți I-VI	l = 151 km, s = 25 kmp	25.463.939	31.12.2023
29	112841	8.03.02	Insula Lacul Morii	S_teren = 32.723 mp, inclusiv construcțiile: S_C1_anexă = 17 mp, S_C2_anexă = 15 mp, S_C3_anexă = 13 mp, S_C4_anexă = 252 mp (fântână), S_C5_anexă = 60 mp (foișor)	2.039.657	31.12.2023
30	153213	8.29.08	Teren	S = 7.150 mp, din care 645 mp suprafața construită și 3.540 mp căi de acces și utilități; provine din divizarea bunului cu nr. MF 149641	16.354.562	31.12.2023
31	153399	8.28.01	Sediu exploatare Lacul Morii și alee pietonală	Suprafață teren = 1.328 mp, suprafață construită = C2-sediu_formație = 184 mp, suprafață desfășurată = mp, tip clădire = , CF = 208171 UAT București sector 6, Lung_alee = 124 m, suprafață utilă = mp	2.962.644	31.12.2023
32	153401	8.03.09	Amenajare albie aval și amonte NH Tânganu	L1 = 105 m, L2 = 70 m	1.625.757	31.12.2023
33	153410	8.03.09	Regularizare râul Ialomița aval baraj Bilciurești	L_regularizare = 1.500 m, 3 praguri de fund	2.552.283	31.12.2023
34	161049	8.03.11	Foraj piezometric Grădinari	Nr. foraje = 1, foraj de monitorizare calitativă a apelor subterane, H = 11 m, suprafață ocupată de foraje = mp, CF =	7.683	31.12.2023
35	162906	8.03.11	Foraj piezometric Răcari	Nr. foraje = 1, H = 16 m, suprafață ocupată de foraje = mp, CF =	9.456	31.12.2023
36	165078	8.03.11	Foraj piezometric Ciocănești	Nr. foraje = 1, foraj de monitorizare calitativă a apelor subterane, suprafață ocupată de foraje = mp, CF =	9.279	31.12.2023
TOTAL					607.724.668	

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind actualizarea anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006
pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului,
precum și pentru trecerea unor construcții aflate în administrarea Ministerului Afacerilor Interne —
Unitatea Militară 0260 București din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia,
în vederea scoaterii din funcțiune și casării**

Având în vedere prevederile art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 1 și 4 din Ordonanța Guvernului nr. 112/2000 pentru reglementarea procesului de scoatere din funcțiune, casare și valorificare a activelor corporale care alcătuiesc domeniul public al statului și al unităților administrativ-teritoriale, aprobată prin Legea nr. 246/2001,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 864 și 869 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările și completările ulterioare, al art. 288 alin. (1) și art. 361 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 112/2000, aprobată prin Legea nr. 246/2001,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă actualizarea valorii de inventar a unui imobil aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Unitatea Militară 0260 București, înregistrat la poziția cu numărul MF 100942, ca urmare a reevaluării, potrivit datelor prevăzute în anexa nr. 1.

Art. 2. — Se aprobă trecerea din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia a unor construcții aflate în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Unitatea Militară 0260 București, în vederea scoaterii din funcțiune

și casării, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 2.

Art. 3. — Ministerul Afacerilor Interne își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor, va opera modificarea anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU INTERIMAR
MARIAN-CĂTĂLIN PREDOIU

Contrasemnează:

p. Viceprim-ministru, ministrul afacerilor interne,

Silviu Nicu Macovei,
secretar de stat

Viceprim-ministru, ministrul finanțelor,
Tánczos Barna

București, 22 mai 2025.

Nr. 500.

ANEXA Nr. 1

DATELE DE IDENTIFICARE

**a imobilului aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Afacerilor Interne —
Unitatea Militară 0260 București, a cărei valoare de inventar se actualizează ca urmare a reevaluării**

Nr. MF	Codul de clasificare	Tipul bunului	Denumirea	Elementele-cadru de descriere tehnică	Adresa	Vecinătăți	Anul dobândirii/dării în folosință	Valoarea de inventar (lei)	Data la care bunul este înregistrat cu valoarea de inventar în evidența financiar-contabilă	Titularul dreptului de administrare și ordonatorul principal de credite	Situația juridică	
											Baza legală	Administrare/ Concesiune/ Folosință gratuită/ Închiriere
100942	8.19.01	Imobil	45-02	Teren și construcții	România, București	—	1952	188.965.610	8.12.2023	Unitatea Militară 0260 București Ministerul Afacerilor Interne CUI 4192774	O.M.I. Bunuri Const. Ind. Alim. 692/1957 Hotărârea Guvernului nr. 748/2021	În administrare

DATELE DE IDENTIFICARE

ale construcțiilor aflate în administrarea Ministerului Afacerilor Interne —Unitatea Militară 0260 București, care trec din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia în vederea scoaterii din funcțiune și casării

Nr. MF	Codul de clasificare	Tipul bunului	Denumirea	Elementele-cadru de descriere tehnică	Adresa	Vecinătăți	Anul dobândirii/dării în folosință	Valoarea de inventar a construcției care trece în domeniul privat al statului (lei)	Data la care bunul este înregistrat cu valoarea de inventar în evidența financiar-contabilă	Titularul dreptului de administrare și ordonatorul principal de credite	Situația juridică	
											Baza legală	Administrare/ Concesiune/ Folosință gratuită/ Închiriere
100.942 (parțial)	8.19.01	Imobil	42-02 (parțial)	Construcția C6 — nr. de cadastru intern 45-02-03 și denumirea „WC”; — suprafața construită — 9 mp CF nr. 244144 București, sectorul 1	România, județul Mehedinți	—	1952	810	8.12.2023	Unitatea Militară 0260 București Ministerul Afacerilor Interne CUI 4192774	O.M.I. Bunuri Const. Ind. Alim. 692/1957 Hotărârea Guvernului nr. 748/2021	În administrare
				Construcția C9 — nr. de cadastru intern 45-02-04 și denumirea „cămin”; — suprafața construită — 12 mp CF nr. 244144 București, sectorul 1				358				
				Construcția C2 — nr. de cadastru intern 45-02-05 și denumirea „cameră pentru gaze”; — suprafața construită — 33 mp CF nr. 244144 București, sectorul 1				5.329				
				Construcția C3 — nr. de cadastru intern 45-02-06 și denumirea „foișor comandă”; — suprafața construită — 37 mp CF nr. 244144 București, sectorul 1				16.771				
				Valoarea totală a imobilelor: 23.268								

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL CULTURII

ORDIN

pentru re acreditarea Muzeului Militar Național „Regele Ferdinand I”, cu sediul în municipiul București

În baza Propunerii Comisiei Naționale a Muzeelor și Colecțiilor nr. 2.645 din 15.04.2025,

în conformitate cu prevederile art. 11, 12 și 18 din Criteriile și normele de acreditare a muzeelor și a colecțiilor publice, aprobate prin Ordinul ministrului culturii și cultelor nr. 2.057/2007,

în temeiul dispozițiilor art. 18 alin. (1) și (4) din Legea muzeelor și colecțiilor publice nr. 311/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al prevederilor art. 11 alin. (1) și (4) din Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul culturii emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se re acreditează Muzeul Militar Național „Regele Ferdinand I”, cu sediul în municipiul București, str. Mircea Vulcănescu nr. 125-127, cod poștal 010819.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul culturii,
Natalia-Elena Intotero

București, 12 mai 2025.
Nr. 2.858.

MINISTERUL CULTURII

O R D I N**pentru reacreditarea colecției publice Centrul Expozițional
Documentar al Universității de Arhitectură și Urbanism
„Ion Mincu”, cu sediul în municipiul București**

În baza Propunerii Comisiei Naționale a Muzeelor și Colecțiilor nr. 2.596 din 15.04.2025,

în conformitate cu prevederile art. 11, 12 și 18 din Criteriile și normele de acreditare a muzeelor și a colecțiilor publice, aprobate prin Ordinul ministrului culturii și cultelor nr. 2.057/2007,

în temeiul dispozițiilor art. 18 alin. (1) și (4) din Legea muzeelor și colecțiilor publice nr. 311/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al prevederilor art. 11 alin. (1) și (4) din Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul culturii emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se reacreditează colecția publică Centrul Expozițional Documentar al Universității de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu”, cu sediul în municipiul București, Str. Academiei nr. 18-20, sectorul 1, cod poștal 010014.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul culturii,
Natalia-Elena Intotero

București, 12 mai 2025.
Nr. 2.859.

MINISTERUL CULTURII

O R D I N**pentru reacreditarea Muzeului Național de Istorie a
Transilvaniei, cu sediul în municipiul Cluj-Napoca**

În baza Propunerii Comisiei Naționale a Muzeelor și Colecțiilor nr. 483 din 15.04.2025,

în conformitate cu prevederile art. 11, 12 și 18 din Criteriile și normele de acreditare a muzeelor și a colecțiilor publice, aprobate prin Ordinul ministrului culturii și cultelor nr. 2.057/2007,

în temeiul dispozițiilor art. 18 alin. (1) și (4) din Legea muzeelor și colecțiilor publice nr. 311/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al prevederilor art. 11 alin. (1) și (4) din Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul culturii emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se reacreditează Muzeul Național de Istorie a Transilvaniei, cu sediul în municipiul Cluj-Napoca, str. Constantin Daicoviciu nr. 2, cod poștal 400020.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul culturii,
Natalia-Elena Intotero

București, 12 mai 2025.
Nr. 2.860.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 98

din 31 martie 2025

Dosar nr. 2.399/1/2024

Mariana Constantinescu	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Adina Georgeta Ponea	— pentru președintele Secției I civile
Adina Oana Surdu	— președintele Secției a II-a civile
Elena Diana Tămagă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Andreia Liana Constanda	— judecător la Secția I civilă
Simona Lala Cristescu	— judecător la Secția I civilă
Lavinia Dascălu	— judecător la Secția I civilă
Liviu Eugen Făget	— judecător la Secția I civilă
Mihaela Glodeanu	— judecător la Secția I civilă
Rodica Zaharia	— judecător la Secția a II-a civilă
Valentina Vrabie	— judecător la Secția a II-a civilă
Ianina Blandiana Grădinaru	— judecător la Secția a II-a civilă
Ștefan Ioan Lucaciuc	— judecător la Secția a II-a civilă
Simona Maria Zarafiu	— judecător la Secția a II-a civilă
Gabriela Elena Bogasiu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Carmen Maria Ilie	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Ionel Barbă	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Alina Nicoleta Ghica-Velescu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Ștefania Dragoe	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, investit cu soluționarea Dosarului nr. 2.399/1/2024, este legal constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 35 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Mariana Constantinescu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă doamna magistrat-asistent Mihaela Lorena Repana, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 36 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ia în examinare sesizarea

formulată de Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale în Dosarul nr. 580/87/2023, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

5. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori, care a fost comunicat conform art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, fiind formulat un punct de vedere de către intimata-pârâtă.

6. Constatând că nu sunt chestiuni prealabile, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

7. Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale a dispus, prin Încheierea din 26 septembrie 2024, în Dosarul nr. 580/87/2023, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024*), în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

Dacă, în interpretarea prevederilor art. 8 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2020 pentru aprobarea unor măsuri de sprijin decontate din fonduri europene, ca urmare a răspândirii coronavirusului COVID-19, pe perioada stării de urgență, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 82/2020, cu modificările și completările ulterioare, referitoare la acordarea stimulentei de risc, sintagma „pacienți diagnosticați cu COVID-19” presupune exclusiv existența unui diagnostic confirmat la testarea PCR sau are în vedere și diagnosticul prezumtiv stabilit în fișa de solicitare a intervenției serviciului de ambulanță.

II. Dispozițiile legale care formează obiectul sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la pronunțarea unei hotărâri prealabile

8. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2020 pentru aprobarea unor măsuri de sprijin decontate din fonduri europene, ca urmare a răspândirii coronavirusului COVID-19, pe perioada stării de urgență, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 82/2020, cu modificările și completările ulterioare (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2020*):

„Art. 8. — (1) Se aprobă acordarea unui stimulent de risc în cuantum de 2.500 lei brut pe lună, pe perioada stării de urgență, din fondul de salarii al unității angajatoare, prin transferuri din bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate sau, după caz, de la bugetul de stat, de la titlul VI «Transferuri între unități ale administrației publice» sau de la alte titluri unde sunt bugetate sume cu această destinație, prin ordonatorul principal de credite, pentru următoarele categorii:

a) personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar, inclusiv personalul de specialitate din structurile paraclinice medico-sanitare și personalul paramedical, implicat direct în transportul, echiparea, evaluarea, diagnosticarea și tratamentul pacienților diagnosticați cu COVID-19; (...).”

III. Expunerea succintă a procesului în cadrul căruia s-a invocat chestiunea de drept supusă interpretării

9. Prin Cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Teleorman cu nr. 580/87/2023, la data de 7 aprilie 2023, reclamantul Sindicatul Asistenților Medicali din Serviciul de Ambulanță Teleorman, în numele membrilor săi de sindicat, a solicitat obligarea pârâtului Serviciul de Ambulanță Județean Teleorman la plata stimulentei de risc, conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2020.

10. Prin întâmpinare, pârâtul a învederat acordarea stimulentei pretins unora dintre membrii de sindicat, susținând că plata stimulentei de risc a fost făcută numai personalului implicat direct în transportul, echiparea, evaluarea, diagnosticarea și tratamentul pacienților diagnosticați cu COVID-19. Astfel, s-a arătat că personalul a beneficiat de un stimulent de risc acordat lunar pe durata stării de urgență, cu condiția efectuării a minimum o solicitare/lună de acordare asistență medicală pentru pacienți diagnosticați (confirmați) cu COVID-19, nu și pentru pacienți suspecți.

11. Prin Sentința civilă nr. 9 din 10 ianuarie 2024, Tribunalul Teleorman — Secția conflicte de muncă, asigurări sociale și contencios administrativ și fiscal a respins acțiunea, ca nefondată, reținând, în esență, prin raportare la dispozițiile art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2020, că pentru acordarea stimulentei de risc se impune condiția ca personalul îndreptățit (medici, personalul medico-sanitar, personalul paramedical, inclusiv personalul auxiliar sanitar) să fi fost implicat direct în transportul, echiparea, evaluarea, diagnosticarea și tratamentul pacienților infectați cu COVID-19, pe perioada stării de urgență.

12. Prima instanță a reținut că stimulentul de risc nu se acordă și celor implicați în acordarea de servicii specifice unor pacienți care au apelat serviciul de ambulanță, suspecți de COVID-19, neconfirmați ulterior, întrucât nu au intrat în contact cu pacienți confirmați cu COVID-19, în exercitarea activității, și nu au fost în pericol de contaminare, precum colegii lor care au asistat pacienți confirmați, cărora legea le-a acordat beneficiul acestui stimulent.

13. Împotriva acestei sentințe a declarat apel sindicatul reclamant, susținând că toți membrii de sindicat reprezentați s-au implicat direct/au transportat în perioada stării de urgență persoane diagnosticate cu COVID-19, raportat la faptul că textul de lege se referă la pacienți diagnosticați, iar acest diagnostic este menționat pe fiecare fișă de solicitare a serviciului de ambulanță de către medicul sau asistentul medical care s-a deplasat la pacient, astfel că există diferență între pacienți „diagnosticați” cu COVID-19 și pacienți „confirmați” cu COVID-19.

14. Prin întâmpinarea la cererea de apel, intimatul-pârât a arătat că pacientul „diagnosticat” cu COVID-19 în perioada stării de urgență este persoana care, în urma unui test PCR, a primit un rezultat pozitiv și pentru care s-a emis decizie de carantinare, nu și persoanele cu simptome asemănătoare COVID-19, neconfirmate, în condițiile în care actul normativ a limitat imperativ aplicarea sa la pacienți diagnosticați cu COVID-19.

IV. Motivele reținute de titularul sesizării cu privire la admisibilitatea procedurii

15. Completul de judecată al instanței de trimitere a apreciat, raportat la categoria de personal din care fac parte reclamantii-asistenți medicali la Serviciul de Ambulanță Județean Teleorman, că prezentul litigiu vizează stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, vizat de prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, dat fiind că se solicită acordarea pe perioada stării de urgență a stimulentei de risc în cuantum de 2.500 lei brut pe lună, reglementat de dispozițiile art. 8 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2020.

16. Spre deosebire de prevederile art. 519 din Codul de procedură civilă, în cadrul mecanismului de unificare a practicii judiciare reglementat de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 legiuitorul a renunțat la cerința noutății chestiunii

de drept, iar caracterul imperativ al normei exclude eventualele aprecieri ale instanței de trimitere cu privire la dificultatea chestiunii de drept de care depinde soluționarea litigiului. Astfel că, neimpunându-se îndeplinirea acestor cerințe, specifice reglementării date de art. 519 din Codul de procedură civilă, instanța de sesizare a constatat îndeplinirea și situația premisă avută în vedere de legiuitor la edictarea ordonanței de urgență menționate, asupra chestiunii de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei Înalta Curte de Casație și Justiție nestatuând până în prezent, iar aceasta nefăcând nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

17. În subsidiar s-a reținut că, dată fiind interpretarea diferită a părților asupra normei de drept incidente, interpretare divergentă susceptibilă a se întâlni și în cadrul altor litigii având același obiect, chestiunea de drept ce se solicită a fi dezlegată are un grad suficient de dificultate pentru a se impune intervenția instanței supreme.

V. Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

18. Apelanții-reclamantii au susținut că stimulentul de risc se cuvine inclusiv personalului ce a fost implicat în transportul, echiparea, evaluarea, diagnosticarea și tratamentul pacienților care nu au fost ulterior confirmați ca fiind infectați cu COVID-19, prin testarea PCR. Astfel, noțiunea de „diagnosticare” utilizată de legiuitor în cuprinsul prevederilor art. 8 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2020 trebuie raportată la momentul întocmirii fișelor de solicitare a serviciului de ambulanță pentru pacienții suspecți de COVID-19. În interpretarea textului de lege menționat, aceștia susțin că legea se referă la pacienți „diagnosticați” cu COVID-19 și nu la pacienți „confirmați” cu COVID-19, apreciind că stimulentul de risc apare ca un spor pentru condiții deosebite de muncă, fiind acordat salariaților ce au făcut eforturi deosebite.

19. Angajatorul intimat a apreciat că acordarea stimulentei de risc reglementat de art. 8 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2020 se cuvine exclusiv personalului implicat direct în transportul, echiparea, evaluarea, diagnosticarea și tratamentul pacienților diagnosticați cu COVID-19, ca urmare a rezultatului testării PCR.

20. După comunicarea raportului întocmit de judecătorii-raportori, potrivit dispozițiilor art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, intimatul-pârât a formulat un punct de vedere prin care a apreciat că în mod corect a fost acordat stimulentul de risc în discuție doar pentru angajații care au transportat pacienți confirmați pozitiv cu COVID-19 la testarea PCR, pe perioada stării de urgență.

VI. Punctul de vedere al completului de judecată care a formulat sesizarea cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

21. Completul de judecată al instanței de trimitere a reținut că reclamantii au exercitat în perioada stării de urgență declarate ca urmare a pandemiei de COVID-19 funcția de asistent medical în cadrul Serviciului de Ambulanță Județean Teleorman, solicitând în prezenta cauză acordarea stimulentei de risc reglementat de art. 8 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2020.

22. În opinia instanței de sesizare, este îndreptățit la acordarea stimulentei de risc exclusiv personalul implicat în transportul, echiparea, evaluarea, diagnosticarea și tratamentul pacienților diagnosticați cu COVID-19, confirmați pozitiv ca urmare a testării PCR.

23. Astfel, termenul de „diagnostic” utilizat de legiuitor presupune desfășurarea activității în legătură cu un pacient care s-a dovedit infectat cu COVID-19, ca urmare a metodelor specifice de investigare.

24. Potrivit prevederilor din preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2020, legiuitorul a apreciat că este necesară acordarea unui stimulent de risc pentru medici, personalul medico-sanitar, personalul paramedical, inclusiv personalul auxiliar sanitar, implicați direct în transportul, echiparea, evaluarea, diagnosticarea și tratamentul pacienților infectați cu COVID-19.

25. Prin urmare, interpretând teleologic prevederile art. 8 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2020, rezultă că acordarea stimulentei de risc este condiționată de interferarea cu un pacient diagnosticat cu COVID-19, în sensul că acesta a fost confirmat ca infectat, astfel cum a susținut intimatul-pârât.

26. În acest sens, s-a avut în vedere și interpretarea dată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii prin Decizia nr. 26 din 14 noiembrie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1230 din 21 decembrie 2022, în ceea ce privește natura stimulentei de risc reglementat de art. 7 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2020, aplicabilă *mutatis mutandis* și în prezenta speță (paragrafele 78 și 79).

27. Prin urmare, instanța de trimitere a apreciat că stimulentele de risc reglementate de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2020 nu are natura unui spor acordat pentru condiții deosebite de muncă, fiind fără relevanță „diagnosticul prezumtiv” invocat de apelanții-reclamanți, stabilit în fișa de solicitare a intervenției serviciului de ambulanță, finalitatea urmărită de legiuitor la adoptarea normei fiind cea de acordare a unei recompense legale, condiționat de întrunirea situației premisă, aceea ca personalul medical să fi fost implicat direct în transportul, echiparea, evaluarea, diagnosticarea și tratamentul pacienților diagnosticați cu COVID-19.

VII. Practica judiciară a instanțelor naționale în materie

28. Din răspunsurile transmise de instanțele naționale la solicitarea Înaltei Curți de Casație și Justiție a rezultat că marea majoritate a instanțelor nu au identificat practică judiciară, nefiind investite cu soluționarea unor astfel de cauze, astfel că nu au fost în măsură să formuleze nici puncte de vedere teoretice.

29. Cu titlu de practică judiciară a fost identificată o singură sentință relevantă, rămasă definitivă prin neapelare, prin care a fost admisă acțiunea, reținându-se că reclamanții au fost supuși riscului epidemiologic, întrucât au lucrat în laboratorul de radiologie și imagistică medicală din cadrul spitalului pârât și au examinat zilnic pacienți cu COVID-19 sau cu suspiciune de COVID-19.

30. De asemenea, a fost înaintată o decizie în considerentele căreia s-a reținut că la nivelul instituției sanitare pârâte s-a decis acordarea stimulentei de risc pentru salariații spitalului care au avut în evidență sau sub tratament pacienți suspecți sau confirmați cu COVID-19, la momentul efectuării plății stimulentei fiind înregistrate cazuri de pacienți confirmați cu COVID-19.

31. La nivel teoretic, punctele de vedere majoritare exprimate de judecători au fost în sensul că acordarea stimulentei de risc în discuție presupune exclusiv existența unui diagnostic confirmat la testarea PCR, neputând fi avut în vedere diagnosticul prezumtiv stabilit prin fișa de solicitare a intervenției serviciului de ambulanță.

32. A fost exprimată la nivel teoretic și o opinie singulară contrară, potrivit căreia stimulentele de risc se acordă și în ipoteza inexistenței unui diagnostic confirmat la testarea PCR, întrucât din enumerarea de la art. 8 alin. (1) lit. a)-g) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2020 rezultă că legiuitorul a recunoscut beneficiul stimulentei și personalului medical care intră în contact cu pacienți care au un diagnostic stabilit, dar și cu pacienți suspecți, inclusiv personalului implicat în activitatea de testare și diagnosticare.

33. Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că, la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil, nu se verifică, în prezent, practică judiciară în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii cu privire la chestiunea de drept supusă dezlegării.

VIII. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție

34. Verificând jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție, a fost identificată Decizia nr. 26 din 14 noiembrie 2022 a Completului pentru soluționarea recursului în interesul legii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1230 din

21 decembrie 2022, prin care s-a admis recursul în interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Suceava și s-a stabilit că: „Dispozițiile art. 7 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2020 pentru aprobarea unor măsuri de sprijin decontate din fonduri europene, ca urmare a răspândirii coronavirusului COVID-19, pe perioada stării de urgență, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 82/2020, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 166/2021 privind modificarea și completarea art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2020 pentru aprobarea unor măsuri de sprijin decontate din fonduri europene, ca urmare a răspândirii coronavirusului COVID-19, pe perioada stării de urgență, nu sunt aplicabile cererilor aflate în curs de soluționare pe rolul instanțelor judecătorești la data intrării în vigoare a Legii nr. 166/2021.”

IX. Raportul asupra chestiunii de drept

35. Judecătorii-raportori au apreciat că sesizarea formulată în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile este inadmisibilă, nefiind întrunite toate condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

X. Înalta Curte de Casație și Justiție

36. Sesizarea de față este fundamentată pe Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, al cărei domeniu de reglementare, conturat prin dispozițiile art. 1, este reprezentat de procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale ori de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/si cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal, precum și în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea, recalcularea, revizuirea drepturilor la pensie sau/si cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului plătit din fonduri publice, indiferent de natura și obiectul proceselor, de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze.

37. Acest act normativ cuprinde norme parțial derogatorii de la procedura de drept comun privind hotărârea prealabilă pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, atât sub aspect substanțial, cât și de ordin procedural, astfel că dispozițiile sale se aplică cu prioritate, potrivit principiului *specialia generalibus derogant*, urmând a se completa, în mod corespunzător, cu prevederile art. 519-521 din Codul de procedură civilă, după cum se arată la art. 4, potrivit căruia „Dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență se completează cu cele ale Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu celelalte reglementări aplicabile în materie”.

38. În acest context normativ, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, formulată în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, trebuie să îndeplinească, în mod cumulativ, următoarele condiții de admisibilitate:

- (i) existența unei cauze aflate în curs de judecată, care să privească fie stabilirea și/sau plata drepturilor salariale/de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/si cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal, fie stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea/recalcularea/revizuirea drepturilor la pensie sau/si cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului plătit din fonduri publice, indiferent de natura și obiectul proceselor, de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze;
- (ii) instanța care sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție să judece cauza în primă instanță sau în calea de atac;

- (iii) existența unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire să depindă soluționarea pe fond a cauzei;
- (iv) chestiunea de drept să nu fi făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

39. Evaluând elementele sesizării, în scopul de a stabili dacă sunt întrunite, în mod cumulativ, condițiile de admisibilitate anterior enunțate, se constată că nu este îndeplinită cerința ca problema supusă interpretării să se identifice într-o chestiune de drept.

40. Referitor la această condiție se reține că, potrivit preambulului Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, la adoptarea actului normativ s-a ținut seama, printre altele, de împrejurarea că „măsurile legislative propuse pot influența pozitiv activitatea instanțelor judecătorești, în condițiile în care, încă dintr-o etapă incipientă, s-ar asigura clarificarea unor chestiuni dificile de drept”. Totodată, prevederile art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 impun, drept condiție de admisibilitate a sesizării, existența unei „chestiuni de drept” apte a declanșa mecanismul de unificare a practicii judiciare.

41. În lipsa unei definiții legale a sintagmei „chestiune de drept”, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a stabilit că obiectul procedurii este reprezentat de o normă legală incompletă ori neclară, care, pe baza unei interpretări juridice adecvate, consistente, poate primi înțelesuri și aplicări divergente în situații cvasiidentice. Ca atare, procedura hotărârii prealabile vizează rezolvarea de principiu a unei probleme de drept reale, esențiale și controversate, care se impune cu evidență a fi lămurită și care prezintă o dificultate de natură să reclame intervenția instanței supreme, în scopul înlăturării oricărei incertitudini care ar putea plana asupra securității raporturilor juridice deduse judecății, având menirea de a elimina riscul apariției unei practici judiciare neunitare.

42. Instanța de trimitere a considerat că legiuitorul a renunțat la cerința noutății chestiunii de drept în cadrul mecanismului de unificare reglementat de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, iar caracterul imperativ al normei exclude eventuale aprecieri cu privire la dificultatea chestiunii de drept de care depinde soluționarea litigiului.

43. Astfel cum s-a statuat în mod constant în deciziile pronunțate de Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, natura imperativă a sesizării Înaltei Curți de Casație și

Justiție prin mecanismul prevăzut de art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 trebuie înțeleasă ca obligând instanța care judecă procesul să ceară instanței supreme rezolvarea de principiu a chestiunii de drept ivite, atunci când verifică și constată, în urma propriei analize, că aceasta este una reală și veritabilă, fără posibilitatea de a opta pentru a nu formula o atare sesizare, dar totodată fără a obliga instanța să sesizeze Înalta Curte de Casație și Justiție cu întrebări care nu constituie reale chestiuni de drept.

44. Îndeplinirea condițiilor de sesizare, inclusiv cerința unui anume grad de dificultate, este ceea ce face ca sesizarea să devină admisibilă, conform art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

45. Instanța de trimitere, în cuprinsul opiniei exprimate de completul de judecată prin încheierea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție, nu a relevat nicio dificultate în interpretarea prevederilor art. 8 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2020 referitoare la acordarea stimulentului de risc, respectiv a sintagmei „pacienți diagnosticați cu COVID-19”.

46. Dimpotrivă, opinia exprimată este în sensul că stimulentul de risc reglementat de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2020 nu are natura unui spor acordat pentru condiții deosebite de muncă, fiind fără relevanță „diagnosticul prezumtiv”, acordarea acestuia fiind condiționată de interferarea cu un pacient diagnosticat cu COVID-19, în sensul că a fost confirmat ca infectat. De altfel, interpretarea instanței de trimitere este în acord cu punctele de vedere exprimate de judecătorii instanțelor naționale, fiind exprimată, la nivel teoretic, o singură opinie contrară potrivit căreia stimulentul de risc se acordă și în ipoteza inexistenței unui diagnostic confirmat la testarea PCR.

47. Prin urmare, se constată că dispozițiile legale incidente sunt clare și univoce, neavând aptitudinea de a genera vreo interpretare contrară aceleia care se impune cu evidență și care a fost exprimată atât de instanța de trimitere prin încheierea de sesizare, cât și de instanțele naționale prin opiniile teoretice transmise la solicitarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în sensul că acordarea stimulentului de risc prevăzut de art. 8 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2020 presupune exclusiv existența unui diagnostic confirmat la testarea PCR, neputând fi avut în vedere diagnosticul prezumtiv stabilit prin fișa de solicitare a intervenției serviciului de ambulanță.

48. În consecință, nefiind identificată o problemă de interpretare a normelor de drept, neexistând, totodată, niciun risc de jurisprudență neunitară în materie, se constată că sesizarea de față nu îndeplinește cerința de a supune dezlegării o chestiune de drept reală și veritabilă, potrivit art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, urmând a fi respinsă ca inadmisibilă.

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale în Dosarul nr. 580/87/2023, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

Dacă, în interpretarea prevederilor art. 8 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2020 pentru aprobarea unor măsuri de sprijin decontate din fonduri europene, ca urmare a răspândirii coronavirusului COVID-19, pe perioada stării de urgență, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 82/2020, cu modificările și completările ulterioare, referitoare la acordarea stimulentului de risc, sintagma „pacienți diagnosticați cu COVID-19” presupune exclusiv existența unui diagnostic confirmat la testarea PCR sau are în vedere și diagnosticul prezumtiv stabilit în fișa de solicitare a intervenției serviciului de ambulanță.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 31 martie 2025.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
MARIANA CONSTANTINESCU

Magistrat-asistent,
Mihaela Lorena Repana

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2025 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	2.910	800	290
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	3.450		320
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	5.180		470
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	990		110
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	3.960		360
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	3.680		340
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	1.270		120

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

Pentru comenzi, accesați www.monitoruloficial.ro, Magazin online, Monitorul Oficial — apariții și abonamente.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2025 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	65	160	400	960	2.110	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	115	290	730	1.750	3.850	1.150	2.880	7.200	17.280	38.020

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	75	190	480	1.150	2.530	750	1.880	4.700	11.280	24.820
ExpertMO	140	350	880	2.110	4.640	1.400	3.500	8.750	21.000	46.200

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	140 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

* Tarifele anuale se aplică pentru comenzile online efectuate până la 31 ianuarie 2025.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

